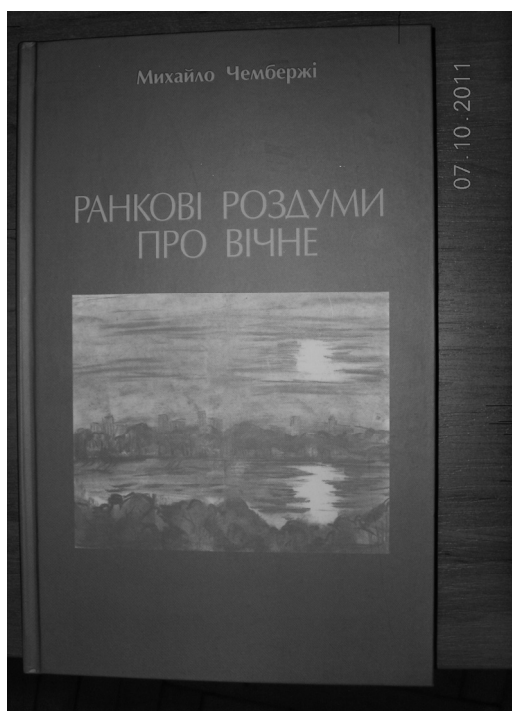

РЕЦЕНЗІЇ

РАНКОВІ РОЗДУМИ ПРО ВІЧНЕ МИХАЙЛА ЧЕМБЕРЖІ

(рецензія на книгу Чембержі М.І. Ранкові роздуми про вічне / Михайло Чембержі. – К.: Автограф, 2010. – 160 с.)

Михайло Чембержі має багатогранний талант. Він – відомий композитор, педагог, організатор освіти, академік двох академій, народний артист України, ректор унікального мистецького закладу, автор чисельних музичних творів і педагогічних праць, у яких він втілює своє художнє, філософське й наукове бачення світу, шукає власні, романтично-раціональні способи розв'язання найважливіших мистецьких і педагогічних проблем. Недаремно ж М.І. Чембержі називає романтизм і прагматизм двома крилами мистецтва й освіти, які «створюють ситуацію духовного зростання» й поєднавшись, «рельєфно проявляються в результатах діяльності, збагачених високим рівнем професіоналізму, елегантною інтелектуальністю» (М.І. Чембержі).

Саме ця ідея стала провідною й у змісті нової монографії Михайла Івановича «Ранкові роздуми про вічне», виданої у 2010 р. видавництвом «Автограф»¹.

У шести розділах цієї філософсько-поетичної праці викладено сокровенні думки композитора-педагога щодо теоретичних та практичних шляхів реформування вітчизняної освіти; проаналізовано історичні передумови розвитку та визначено

¹ Чембержі М.І. Ранкові роздуми про вічне / Михайло Чембержі. – К.: Автограф, 2010. – 160 с.

інноваційні напрями реорганізації мистецької освіти в Україні; репрезентовано концептуальні засади та педагогічну модель безперервної професійної мистецької освіти; узагальнено п'ятнадцятирічний творчий досвід їх впровадження у діяльності Київської дитячої академії мистецтв (КДАМ), де реалізується науковий підхід до відбору талановитої творчої молоді й здійснюється підготовка нового покоління українських митців, починаючи від шестирічного віку й завершуючи отриманням ними диплому про вищу мистецьку освіту.

Спеціальний розділ монографії присвячено висвітленню особливостей функціонування Академії у сучасному освітньому й культурно-мистецькому просторах, що склалися під впливом різних чинників й зумовили формування головних пріоритетів діяльності закладу – поєднання класики й високого стилю. Вони ж визначають і подальші перспективи розвитку КДАМ, висвітлені автором у шостому розділі монографії «Життя триває».

Будучи талановитим композитором, М.І. Чембержі не міг залишити поза увагою цієї своєї улюбленої мистецької діяльності. Він прагне пізнати й розкрити читачеві «таїну композиторської творчості, що протягом століть створює в соціумі свого роду напружену інтригу»². Для Михайла Івановича ця таїна полягає, на нашу думку, по-перше, у «потребі самовиражатись у звуках, звертатися до людства і до Вічності через музику в найширшому екзистенціальному сенсі», а по-друге, у тому, що у його особистій практиці потреба у композиторській творчості реалізується «поряд – і паралельно – зі щоденною педагогічною працею», що пов'язані між собою «на глибинному сутнісному рівні»³.

Хочемо відзначити оригінальність творчого задуму й структурування змісту монографії, що виявився у відмові автора від традиційної післямови і заміні її на *Post scriptum*, де замість узагальнюючих прощальних слів представлено нагороди й дипломи, отримані Київською дитячою академією мистецтв, її ректором, викладачами та студентами у різних всеукраїнських, міжнародних та зарубіжних конкурсах, виставках і рейтингах, які

² Чембержі М.І. Ранкові роздуми про вічне / Михайло Чембержі. – К.: Автограф, 2010. – С. 93.

³ Чембержі М.І. Ранкові роздуми про вічне / Михайло Чембержі. – К.: Автограф, 2010. – С. 94.

краще за будь-які слова засвідчують великий і потужний творчий потенціал співдружності педагогічного й студентського колективів закладу і реальну дієвість утверджуваної у ньому педагогіки співробітництва.

Вітаючи М.І. Чембержі із виходом нової науково-мистецької праці й блискучою презентацією її на ІХ Міжнародних педагогічно-мистецьких читаннях пам'яті професора О.П. Рудницької, хочемо побажати йому невичерпного натхнення, нових мистецько-педагогічних успіхів, творчого неспокою і відчуття безмежного щастя від майстерного виконання своєї високої місії Композитора, Музиканта, Учителя й Посла Культури у світі.

Рецензент – О.М. Отич,
*доктор педагогічних наук, професор,
завідувач відділу педагогічної естетики
та етики Інституту педагогічної освіти і
освіти дорослих НАПН України*
